

slovenskim šolam, ki jim je došla naloga, tudi telo vaditi svojim učencem.

Na prodaj je pri vseh bukvarjih po 80 kr., tudi od Matice jo dobí, kdor najmanj 5 iztisov ob enem naroči. — Pri tej priliki naj še enkrat naznamo, da je pri bukvarjih še nekoliko iztisov I. dela na prodaj po 40 krajc.

Oznanilo in prošnja Matice slovenske.

Trije zemljovidí: „Poljuti, Evropa in Avstrija“, ki jih dobodo Matičini udje, so dovršeni in se že razpošiljajo gosp. poverjenikom, ktere lepo prosimo, da jih kmalu razdelé v svojem okrogu in sicer tako, kakor kaže imenik, tiskan v „Letopisu“. Ker nam je pa od tistega časa, ko so bile razposlane knjige, bilo naznanjeno, da so nekteri udje premenili svoje bivališče, zato smo te premene in nove ude zapisali na posebne listke, ktere smo vteknili med zemljovide. Naj toraj gg. poverjeniki blagovolijo paziti na te listke in ravnati se po njih. Prodajajo se ti zemljovidí po 35 kr.

Iz odbora Matice slovenske v Ljubljani
8. februarja 1870.

Dr. E. H. Costa, prvosednik.
A. Lésar, odbornik in tajnik.

Predpustnica.

Iz Podbrezj.

Tukajšnji kovač Š. Poljanec in neki Bohinec sta se med seboj norčevala; med temi burkami reče kovač Bohincu: „koliko staviva, da te snem?“ Bohinec odgovori: „norec! 5 bokalov vina“. Kovač, s to stavbo zadovoljen, mu velí, naj se izzuje in na stol vleže. Ker je pa imel vmazane noge, mu resno zapové: „Prasè! noge si pojdi prej umiti; misliš, da te bom tacega jedel?“ Bohinec gré hitro nog umivat. Ko nazaj pride, vleže se na stol in kovač mu pod stolom roke vkupaj zveže, dva moža ga pa še držita. Zdajci ga kovač na nogi v palec hudo vgrizne. Bohinec strašno zavpije in kovača prosi, naj ga za božjo voljo pusti, saj rad stavo plača. Ljudijedec potem odjenja; in zbrana družbica z velikim smehom stavo pije, le Bohinec jih nevoljno gleda in svoj palec — omiluje.r.

Dopisi.

Iz Koroškega 1. sveč. — Bralci naši že vedó, da imamo po več krajih gornjega Koroškega sila veliko snega; padlo ga je večidel po 10 čevljev na debelo in še više, kajti nektre hiše bolj na samem so s snegom popolnoma zasute, da se ne more do njih, in se ne vé, ali reveži v njih še živé ali ne. Zdaj pa je vrh tega nastopil še tako silen mraz, kakoršnega že več let ne pomnimo, — 28 stopinj! To je strašno. Tiči zmrznjeni padajo spod neba.

Iz Trsta 3. sveč. D. (*Čitalnica Rojanska*) je napravila v spomin našemu Vodniku „besedo“. Predsednik g. Požar jo je odprl z lepim ogovorom. Pri tej priliki smo z vsklikom izvolili našega iskrenega buditelja in slavnega pesnika Ivana Koseskega za častnega uda. Bog ga živi še leta in leta domovini naši na slavo! Dobra misel je bila to, da ob enem, ko se je slavil Vodnik, se je čestitalo Koseskemu, ki je prvi zapel pesem prekrasno: „Slovenija“. — Potem pa so se vrstile deklamacije; zbor je pel „Strunam“; kmečka deklica je ljubeznjivo govorila o Slomšeku in Strosmajerju; zbor je zapel „Sablico“, potem pa se je ponavljala glediška igra „Čapek“, za igro je bila tombola, po tomboli pa ples v veliko veselje mladini naši.

Vsi prostori so bili prepolni, in staro in mlado jako navdušeno. Narod naš se čedalje živejše zaveda narodnosti slovenske. Bog ga živi!

Iz Matarije na Primorskem 31. pros. — č. *) — Seme, ki ga je nepozabljivi bivši minister Potocki sejal za povzdigo kmetijstva s tem, da je učiteljem ljudskih šol izročil poduk kmetijstva, že pri nas donaša dober sad. Vrli naš učitelj M. Kosič sklicuje naše kmete ob nedeljah popoldne in jim z lepo in čisto slovensko besedo razlaga važnost umnega kmetovanja. Včeraj smo zopet imeli priliko opazovati na obrazih mnogobrojno zbranih gospodarjev in mladenčev, kako marljivo so poslušali tehtne njegove besede o veliki napaki in škodi, če kmetijstvo ostaja pri starem kopitu. Zanimivo je bilo videti, kako je mnogo poslušalcev smehljalje se prikimovalo učitelju, kedar jim je kako grenko a resnično v obraz povedal in jih naravnost grajal; vsem se je videla zadovoljnost na obrazih, ktera nam je porok najboljšega uspeha pri našem ukaželnem ljudstvu; žalibog, da je zanemarjano bilo v vsakem obziru toliko let! Ljudstvo naše je zdravo na duši in telesu in ne mara niti za nemčurje niti za Lahone, pa se nas tudi še niso lotili. Paziti pa vendar moramo, ako se pri nas blagostanje pomnoži, da se ne vgnjezdi, kakor drugod, kaka tuja pošast, ktera bi utegnila tudi tukaj ongaviti za „laško kraljestvo“. Saj že škilijo po krepkem našem narodu. — Kakor pa sem dopis svoj začel s slavo Potockemu, za kterege bi bili radi vse druge ministre dali, da bi bil le on ostal, tako naj dopis končam s hvalo učitelja našega. Le naprej tako! le naprej!

Iz Matarijske nadžupanije na Primorskem. — Kar so drage nam „Novice“ pisale v listu 5., tudi jaz popolnoma potrjujem. To je resnica. Gosp. Koželj ima nepozabljive zasluge za sadjerejo našo, — hvala mu srčna! Da pa je tudi gosp. farman naše ljudi večkrat nagovarjal, naj se poprimejo koristne sadjereje, je gotovo. Da bi pa kdo od g. farmana več tirjal, ne bilo bi prav, kajti bolan na obeh nogah, ne more okoli kmetov hoditi in jim drevesa žlahniti. Potrebna bi nam pa bila čitalnica, da bi se kmetje v gospodarstvu in družih vednostih bolj izobrazili. Naj bi se nam tedaj ta ljubeznjiva hčerka majke Slave na matarijski zemlji porodila! Toraj možaki matarijski! Vas milo prosim, kažite, da ste mož beseda, in da Vaše obljube niso puhlo besedovanje. Da se pa to doseže, pred vsem je treba, da si bratovsko roke podamo in da zložno stopamo naprej; kajti sloga jači, a nesloga tlači.

Eden v imenu več družih.

Iz Gorice 2. sveč. (*Kmetijska šola*) se je tedaj pri nas začela. Število vpisanih je očiten dokaz žive potrebe njene; vpisanih je 40 rednih učencev in 30 učiteljskih pripravnikov, ki vsaki teden po 5 ur kmetijstvo poslušajo. Med temi je iz pripravnštva 16 Slovencev in 14 Lahov, 14 Lahov v nižem italijanskem oddelku, 13 pa v višem, Slovencev je v nižem slovenskem oddelku 5, 8 pa v višem, tedaj je s pripravniki vred Slovencev 29. Da je Italijanov več, prihaja med drugim tudi od tod, ker so občine v Furlaniji napravile 8 ustanov po 100 do 150 gold., ktere so se mladenčem podelile, da obiskujejo našo šolo. Žalibog! da za Slovence ni nobene ustanove!

Iz Idrije 30. jan. — Bralcem „Novic“ je že znana naša sijajna zmaga o volitvi deželnega poslanca. Kako strašno je ta zmaga razkačila ljubljanski „Tagblatt“, kazal je cel lajtartikel poln navadnega njegovega orožja obrekovanja in laži. Ni vreden, da bi mu brco dali. — Naj povem raji, kako lepo je v nedeljo tukajšnja čital-